

24 listopada 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

B41j 25/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 8963.

Kl. 15 g 40.

Walenty Fiałek
(Białystok, Polska).

**Sposób i przybory do prawidłowego i biegłego pisania na maszynie do pisania,
linotypie lub tym podobnych maszynach.**

Zgłoszono 31 grudnia 1926 r.
Udzielono 24 maja 1928 r.

W celu osiągnięcia biegłości w pisaniu na maszynie do pisania jest rzeczą niezbędną, aby klawjaturę obsługiwały wszystkie palce obu rąk.

Czynność ta wymaga wielkiej wprawy i długotrwałych ćwiczeń, gdyż trzeba zastanawiać się nie tylko nad tem, gdzie się znajduje klawisz na daną literę, ale równocześnie nad tem, którym palcem należy uderzyć klawisz prawidłowo.

Osoby, piszące na maszynie, najczęściej ułatwiają sobie tę drugą czynność myślową w ten sposób, że posługują się bądź jednym tylko palcem, bądź też jednym palcem każdej ręki.

Pisanie takie jednak nie pozwala dojść

do takiej biegłości, jak to ma miejsce przy pisanu wszystkimi palcami. Aby więc zapobiec pisanu zapomocą dowolnych palców, a przeciwnie pragnąc osobę piszącą zmusić do pisania prawidłowego wszystkimi palcami, zastosowano klawjaturę z klawiszami o guzikach z tłem barwnem.

Znane są podręczniki do nauki do pisanania na maszynach, w których dla łatwiejszego zapamiętania, którym palcem należy uderzyć dany klawisz, podzielono klawjaturę na zakresy działania każdego z palców i oznaczono poszczególne zakresy różnoco odmiennymi od siebie barwami.

Sposób ten jednak okazał się niedostateczny.

Wynalazek niniejszy polega w swej istocie na tem, że osoba, pragnąca pisać prawidłowo i szybko na maszynie do pisania, nakłada na palce w jakiejś postaci barwy te same, któremi są oznaczone na maszynie zakresy działania każdego z palców.

Mogą to więc być oddzielnie nakładane palce, lub daszki na palce, lub też nakładane łącznie, a więc pewnego rodzaju rękawiczki. Każdy z czterech palców posiadać musi inną barwę, rażąco odmienną od barwy palca sąsiedniego. Ze względu na bardzo ograniczoną działalność kciuków, okrywanie ich nie jest konieczne.

Barwy muszą być żywe i dostosowane tak, aby palec i guziki klawiszów, które mają być przezeń uderzane, były ściśle tej samej barwy.

Przy pisaniu oko szarmonizuje z łatwością barwę palca z barwą guzika klawisza, przez co zastanawianie się, którym palcem należy uderzyć dany klawisz, zmieni się na łatwą czynność wzrokową. Bowiem celem wynalazku jest wywołanie pewnego przymusu na system nerwowy za pomocą nerwów wzrokowych do uderzania klawisza wyłącznie tym palcem, który posiada tę samą barwę, co i guzik klawisza.

Rękawiczka według wynalazku w części swej poza palcami musi być barwy jednolitej i rażąco odmiernej od barw palców. Na końcach palców może mieć zamiast zakończeń otwory, aby były wolne poduszcзки palców dla bezpośredniego dotykania guzika, względnie dla większej siły uderzania weni.

Znaki piśmienne na guzikach klawiszów muszą mieć zamiast dotychczasowego tła białego lub czarnego — tło barwne. Również tło guzików poszczególnych klawiszów może pozostać białe lub czarne, lecz wzamian za to obwódki (pierścienie) dotychczas metalowe, (zazwyczaj nikłowe) należy zamienić na barwne.

Wynalazek ten może mieć zastosowanie do wszelkich maszyn o klawiaturach z

literami, np. do maszyny do pisania, do linotypu i tym podobnych maszyn.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób prawidłowego i biegłego pisania na maszynie do pisania, linotypie, lub podobnej maszynie, znamieny tem, że zarówno palce obu rąk, jak i guziki klawiszów, klawiatury maszyny noszą te same barwy, przyczem zarówno barwa każdego palca, jak i barwa guzików klawiszów, stanowiących zakres działania danego palca, są ściśle jednakowe i rażąco odmierne od barw sąsiednich palców i guzików.

2. Rękawiczki, oddzielne palce, daszki na palce lub tym podobne przedmioty do okrywania palców, zrobione z jakiejkolwiek tkaniny, skóry, gumy lub materiału podobnego, służyć mające do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tem, że okrycia te są barwne, przyczem okrycie każdego palca jest odmiernej barwy, ale takiej samej co i guziki grupy klawiszów, przeznaczonych do uderzania weni przez dany palec, przyczem rękawiczka w części swej poza palcami może być barwy jednolitej i rażąco odmiernej od barw palców.

3. Rękawiczka według zastrz. 2 i 3, znamienna tem, że palce jej posiadają na końcach zamiast zakończeń otwory, ale tylko takiej wielkości, jaka jest potrzebna, aby poduszcзки palców miały swobodę uderzania i możność bezpośredniego dotyku guzika klawisza.

4. Obwódki (pierścienie) guzików klawiszów klawiatury maszyny do pisania, linotypu lub maszyn podobnych dla stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tem, że są barwne.

Walenty Fiałek.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.